

תת"ע 11828/02/22 - מדינת ישראל נגד עורווה גנאים

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11828-02-22 מדינת ישראל ני' גנאים
תיק חיזוני: 30154878968

בפני כבוד השופט בכירה רבקה שורץ
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד עורווה גנאים
נאשימים

החלטת

לפני בקשה לבטל פסק דין שניית בהיעדר ביום 22.04.05.

ה雅思ימה מתנגדת לבקשתה.

לאחר עיון בבקשתה ובתגובה לא ממצאי צידוק לקיום דין במעמד הצדדים.

המדובר בעבירה מסווג בירית משפט.

הכללים להגשת בקשה לבטל פס"ד שניית בהיעדר קבועים בסעיף 130 לחס"פ, רע"פ 01/9142 סורניה איטליה נ מ"י, ורע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

הזמןה נשלחה אל המבקש בדואר רשום לכתובה כפי שזו נרשמה בבקשתו להשפט.

נתען כי אישור המסירה לא תקין כי אינו כולל פרטי הדואר.

על פי תשובת המ雅思ימה, הדוח נשלח בדואר **לכתובה בקש כפי שצין בבקשתו למפענ"א ת.ד. 308100** סחני.

דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".

בנסיבות קמה חזקת מסירה לפי **תקנה 44א** לתקנות סדר דין פלילי והנטל עבר אל כתפי המבקש להוכיח, כי אי קבלת דבר הדואר לא נבע מהימנותו לקבלו. הזמןה לדין חזרה בציון "לא נדרש" מהוועה אישור מסירה [**עמינ:** עפ"ת 14905-03 סילאם נ' מדינת ישראל (19.4.17), רע"פ 01/9142 סורניה איטליה נ. מ"י, עפ"ת

12-12 קדוש ג. מ']

ברע"פ 8427/17 סאלם ואח' נ' מדינת ישראל (25.3.18), נקבע כי חזקת המסירה מציבה משוכה גבוהה למדוי בפני מי שմבקש להציג על סיבת מוצדקת לאי התיאצבות או לאי הגשת הבקשה במועד, ונקבע כי:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדין, או כתוב האישום בשליחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבת מוצדקת לאי התיאצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגוריים אחר מבלי שינוי את כתובתו במשרד הפנים.

הטענה בדבר **חסר בפרט הדור** באישור המסירה אין בה בהכרח כדי להרים את הנטול.

משנשלחה הוועדה בדואר רשום ומשחלפו 15 ימים מיום המשלוח, די בכך כדי לבסס את חזקת המסירה [עיין: עפ"ת (ים) 19-62391-02].

גם אם יש חסר באישור המסירה שהוגש לתיק כמו תאריך, פרטיו פקיד המסירה וחתימו, לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה . **עפ"ת 22-05-22 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל ג. שלו 22/6/14**). לעומת זאת, על מנת בית המשפט העליון ביחס לטענה בדבר **פגמים באישור מסירה** עיין : ע"פ 2983 סאלח שחמאו נ' מדינת ישראל (19/06/17).

המפורט בבקשתה אינו עונה לדרישות ההחלטה, ואין בה כדי להביא לבطل הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש. אין הגנה לגופו של עניין.

בית המשפט העליון קבע כי טענה בדבר עייפות דין צריכה להיות מלאה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביע על פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה [רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (26.07.18)].

במקרה דנן, במעמד רישום הדוח תגובת המבקש הייתה "הרכב זהה לא מרגשים, אין לי דוחות אני נוהג בזהירות" - ויש בכך כדי ללמד בין היתר כי אין עייפות דין.

העונש שהוטל הולם את העבירה ועשה העבירה ואינו מחמיר עם המבקש.
הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, י"ב تمוז תשפ"ב, 11 יולי 2022, בהעדך הצדדים.